

Arcila Henao mod Nederlandene (appl. 13669/03 EMD kendelse, afsagt den 24 juni 2003)

Sagsfremstilling :

Arcila Henao, der var colombiansk statsborger, blev den 21. juli 1997 i Nederlandene idømt 15 måneders fængsel for narkotikaindsmugling. Henao blev den 22. oktober 1997 udvist med indrejseforbud i 10 år. Den 3. marts 1998 blev Henao udsendt til Colombia. Den 10. december 1998 indrejste Henao imidlertid igen i Nederlandene, hvor han den 31. marts 1999 blev idømt to års fængsel for nye narkotikaforbrydelser. Under afsoningen af denne straf blev det opdaget, at Henao var HIV-positiv, og han påbegyndte medicinsk behandling. Umiddelbart inden sin løsladelse og efterfølgende udvisning til Colombia, ansøgte Henao om humanitær opholdstilladelse i Nederlandene, idet han henviste til, at han som HIV-positiv i tilfælde af en udvisning til Colombia ville få tilbagefald. De nederlandske myndigheder afviste imidlertid Henao's ansøgning og henviste til, at han ville kunne opnå den fornødne medicinske behandling i Colombia, hvor hans nærmeste familie i øvrigt boede.

Påstand :

Henao indbragte Nederlandene for Menneskerettighedsdomstolen og gjorde gældende, at de nederlandske myndigheder ville krænke artikel 3, hvis han blev udvist til Colombia, idet hans liv i så fald ville blive forkortet pga. manglende behandlingsmuligheder.

Menneskerettighedsdomstolens bemærkninger :

Domstolen afviste Henoas klage som åbenbart ugrundet. Domstolen anerkendte indledningsvis, at artikel 3's fleksibilitet gør, at der også udenfor rammerne af forsætligt påført smerte kan finde en overtrædelse af artiklen sted, herunder ved "compelling humanitarian considerations". Domstolen henviste i den forbindelse til, at den i D mod UK, pga. "very exceptional circumstances" havde fundet, at en beslutning truffet af medlemsstatens myndigheder om udvisning af en person med AIDS i udbrud til St. Kitt, var en krænkelse af artikel 3.

Ved beslutningen om at afvise Henaos klage lagde domstolen bl.a. vægt på, at Henao, til trods for visse bivirkninger af behandlingen, havde det godt. Domstolen bemærkede videre, at klagerens "current condition is reasonable", men at han kunne få et tilbagefald, hvis behandlingen blev afbrudt. Domstolen bemærkede endelig, at den fornødne behandling i princippet var tilgængelig i Colombia, hvor klagerens far og seks søskende opholdt sig. Under disse omstændigheder fandt Domstolen, i modsætning til sagen D. mod UK, at klagerens sygdom ikke havde nået et fremskredent stadium eller terminalstadium, ligesom der ikke var udsigt til, at han skulle undvære lægebehandling eller støtte fra sin familie i Colombia. Domstolen bemærkede endelig, at det faktum, at forholdene i Colombia er mindre gunstige end i Nederlandene ikke er afgørende for vurderingen af, hvorvidt artikel 3 er krænket.